

Santa Magdalena del Pla

El Pont de Vilomara i Rocafort

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Passeig de la Pau, s/n
Alçada: 206

Coordenades:

Latitud: 41.70413
Longitud: 1.87187
UTM Est (X): 406139
UTM Nord (Y): 4617542

Classificació

Número de fitxa 08182 - 287
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic
Segle XI-XII
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Restaurada entre 1985 i 1987 pel Servei de Patrimoni Arquitectònic Local de la Diputació de Barcelona.
Protecció Legal
Observacions protecció: PGOU 1998
Número inventari Sí (IPA 16919; CCAA 1574)
Generalitat i altres inventaris
Accés Restringit
Ús actual: Religió
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Pont de Vilomara i Rocafort (Pl. Ajuntament, 1; 08254- El Pont de Vilomara i Rocafort)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dl., 13/08/2018 - 02:00

Descripció

Capella situada dins el clos del cementiri del poble, orientada est-oest. Consta d'una única nau amb volta de canó lleugerament apuntada; i amb absis semicircular, tan ample com la mateixa nau, i sense decoració exterior. L'absis és cobert amb volta de quart d'esfera i s'obre a la nau mitjançant un arc toral que divideix la nau en dos trams.

La porta d'accés s'obre al mur de migdia. Està formada per un arc de mig punt dovellat, amb una llinda de descàrrega al damunt.

Observacions:

Durant la restauració de 1985, el campanar vell fou desmuntat i es substituï per un d'exempt, a la dreta del tester, fet en ferro i coure que conté la campana antiga.

Història

Aquesta església estava dins l'antic terme del castell de Rocafort, al lloc conegut com Vilomara, com una capella rural, dedicada a Santa Maria. Durant uns segles fou propietat del monestir de Sant Benet de Bages. El lloc de Vilomara (Villa Amara) es documenta per primer cop l'any 982. Quan Llop Sanç entra de monjo a Sant Benet de Bages, l'any 1077, l'església ja existia. La donació que en aquell moment fa, es confirma el 1118, en la donació d' Ermessenda, vídua de Berenguer d'Ulcio, i Elisenda, filla seva.

L'església apareix sovint en documents del segle XIII amb el nom de Santa Maria del Pla. Després oscil·la entre Santa Maria i Santa Magdalena; i, finalment, s'imposa el darrer.

Bibliografia

AA. VV. (1988). Darreres intervencions del Servei de Catalogació i Conservació de Monuments de la Diputació de Barcelona a la comarca del Bages; dins Dovella, núm. 26, pp.47-51.

AA.VV (1994). Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya. El Bages. Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Barcelona.

AGUILAR I GUILLÉN, A. (1991). "Recerca arqueològica a Santa Magdalena del Pla (El Pont de Vilomara, Bages)". A: Actuacions en el patrimoni edificat medieval modern (segles X al XVIII): I. La intervenció arquitectònica: II. La recerca arqueològica. Barcelona: Diputació de Barcelona, 1991. (Quaderns científics i tècnics; núm. 3), pp.155-161.

BALLBÈ i BOADA, Miquel (1998). El Pont de Vilomara i Rocafort. Aspectes històrics. Ed. Centre d'Estudis del Bages. Barcelona.

JUNYENT i MAYDEU, Francesc i MAZCUÑAN i BOIX, Alexandre (1984). Castell de Rocafort; dins Catalunya romànica, vol. XI Bages. Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona, pp. 355-356.

